

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XI. — Wydana i rozesłana dnia 18. marca 1890.

36.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1890,

o zaprowadzeniu w Plansee delegacyi cłowej opatrzonej upoważnieniami komory pomocniczej II. klasy.

W Plansee w Tyrolu, w okręgu skarbowym innsbruckim (na granicy bawarskiej), zaprowadza się delegacyą komory pomocniczej schönbichelskiej i nadaje się jej upoważnienie celnicze komory pomocniczej II. klasy, jednakże delegacya ta urzędować ma tylko w porze letniej, to jest w czasie od dnia 1. maja aż do 15. października każdego roku.

Dunajewski r. w.

37.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa z dnia 8. marca 1890,

tyczące się ulg dla uczniów c. k. akademij górniczych w Leoben i Przybramie, odbywających służbę pod chorągwią w przymocie ochotników jednorocznych.

Na zasadzie upoważnienia udzielonego mi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. marca 1890 uznają za stosowne wydać następujące przepisy:

(Polnisch.)

§. 1. Uczniom, którzy służbę pod chorągwią odbywają bezpośrednio po złożeniu egzaminu dojrzałości, wolno immatrykulować się w jednej z akademij górniczych w Leoben i Przybramie bez zapisanania się na pojedyncze przedmioty.

Immatrykulacya taka będzie ważna aż do upływu pierwszego roku służby pod chorągwią. Uczniowie ci nie mają za ów rok płacić czesnego.

§. 2. Uczniowie, odbywający służbę pod chorągwią w ciągu okresu nauk swoich w akademii górniczej, pozostają immatrykulowanymi aż do końca pierwszego roku tej służby.

§. 3. Gdy uczeń, pobierający stypendyum rządowe akademii górniczej przerywa nauki swoje, ażeby odbyć służbę pod chorągwią w przymocie ochotnika jednorocznego, i po upływie jednorocznego okresu służby wojskowej, uczęszcza znowu jako uczeń zwyczajny do jednej z dwu akademii górniczych, ma tenże przed wszystkimi innymi kandydatami pierwszeństwo do uzyskania równie wielkiego stypendyum jak to, które było mu nadane przed odbyciem służby pod chorągwią w przymocie ochotnika jednorocznego.

Falkenhayn r. w.

38.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 18. marca 1890,

tyczące się zmiany a względnie uzupełnienia niektórych postanowień przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru (Dz. u. p. Nr. 111 z r. 1888).

W porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się na zasadzie

§. 63 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, co następuje:

1. W duchu §. 25 ustawy o opodatkowaniu cukru marką przemysłową opatrywać należy w ogólności wyroby cukrowe w zakładzie cukrowniczym wyrobione, do sprzedaży zdadne (§. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru) a przeto także syrop (melas) niezdatny na spożycie dla ludzi i w skutek tego wyłączony od opodatkowania.

2. Postanowienie §. 20, l. 3 przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru uzupełnia się w ten sposób, że w rejestrze odbytu zapisywać należy także ilość i gatunek naczyń, w których zbywa się wyroby cukrowe opłatne a to zgodnie w jukstach i w boletach.

3. Gdy się wyprowadza z zakładu cukrowniczego syrop (melas) niezdatny na spożycie dla ludzi, drugi egzemplarz oznajmienia (Wzór Nr. 13 do §. 21go przepisu wykonawczego) służyć ma za dokument przewodni i organom skarbowym należy go na żądanie pokazać.

4. Postanowienie oddziału IV, l. 2, ustęp 2—4 Dodatku A do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru, według którego, gdy chodzi o inny cukier nie zaś o surowy, można pod warunkami w ustępie 2 zastrzeżonemi, odprawić pod tem samym zamknięciem miejsca ładunku także kilka posyłek cukru do wywozu za linią cłową, stosować wolno również wtedy, gdy do stałego nadzoru nad zakładami cukrowniczemi przeznaczone organa skarbowe sprawują obowiązki urzędów ekspedujących.

Jednakże w przypadku tym oprócz postanowień podanych w ustępie 3 i 4 dopełnić należy ściśle jeszcze i następujących:

- a) Paki wszystkich posyłek przeznaczonych do wywozu pod tem samym zamknięciem miejsca ładunku, opatrzone być powinny numerami bieżącemi; jeżeli więc posyłka składa się np. z 5 pak, numerowanie drugiej posyłki powinno się zaczynać od liczby 6.
- b) Razem z deklaracją wywozową winna strona złożyć prosty plan wozu kolejowego, w którym uwidoczniły być musi rozkład pojedynczych posyłek w zamkniętym miejscu ładunku.

Urząd ekspedujący winien zbadać plan i przekonawszy się o jego dokładności, potwierdzić na nim tę okoliczność. Plan iść ma z posyłką aż do komory wywozowej.

Przez posyłkę w duchu postanowień powyższych rozumie się tę ilość cukru, która oznajmiona jest w tej samej deklaracji wywozowej.

Postanowienie oddziału II, liczba 2 Dodatku A do przepisu wykonawczego o opodatkowaniu cukru, według którego każda posyłka zawierać powinna tylko cukier jednego rodzaju i jednakowej jakości zachowywać należy ściśle także w przypadku, którego tyczą się postanowienia powyższe.

Dunajewski r. w.

39.

Ustawa z dnia 16. marca 1890,

tycząca się konwersji 5%owych kolejowych obligacji państwa w złocie kolei Cesarzowej Elżbiety.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Celem spłacenia kolejowych obligacji państwa kolei Cesarzowej Elżbiety na zasadzie ustawy z dnia 23. grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 141) emitowanych, w księdze hipotecznej dla kolei żelaznych na liniach kolei Cesarzowej Elżbiety prawem zastawu zabezpieczonych, rocznie pięć od sta w złocie w uwolnieniu od podatku niosących, a które w ciągu najwięcej 85 lat, począwszy od roku 1887 spłacone być mają, upoważnia się c. k. Rząd do zaciągnięcia przez emisję obligacji kolejowych państwa pożyczki, najwięcej cztery od sta w złocie z uwolnieniem od podatku niosącej, również na liniach rzeczonych kolei prawem zastawu zabezpieczonej i najpóźniej w terminie wyżej wzmiankowanym w złotych austriackich złotem spłacić się mającej, w taki sposób, żeby przez to osiągnięte zostało dla skarbu państwa trwałe zmniejszenie wydatku w porównaniu z obecną ratą roczną.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, polecam Memu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 16. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.